

A testnevelő/ gyógytestnevelő tanár szerepe az ortopédiai eredetű megbetegedések megelőzésében és javításában az általános iskolákban.

Készítette: **Horváth Péter**

Gyógytestnevelés az óvodában, iskolában szakterületen pedagógus-szakvizsgára felkészítő szakirányú továbbképzési szak, levelező munkarend

Intézet/tanszék: Neveléstudományi Intézet/Szakdidaktikai Tanszék

Belső témavezető: Vönöczky Áron, Testnevelő tanár, Neveléstudományi Intézet/Szakdidaktikai Tanszék

Testnevelő és gyógytestnevelő tanárként lehetnek azonos céljaink a diákok nevelésében, de a fő szakmai céljaink az egészségnevelés területén belül különböznek. Testnevelőként a teljesítmény növelése és a prevenció, míg gyógytestnevelőként elsősorban a már kialakult ortopédiai (és belgyógyászati) betegségek/elváltozások javítása, korrigálása, illetve az állapot romlásának megakadályozása a cél. Az ortopédiai betegségeknek hosszútávú negatív egészségügyi hatásai lehetnek, ezért fontos a korai jelzőrendszerben dolgozó szakemberekkel (orvosok, pedagógusok) és a szülőkkel való szoros együttműködés. Az ortopédiai eredetű megbetegedések szoros összefüggésben vannak a mozgásszegény életmóddal. Ezen civilizációs életvezetés káros hatásainak kiküszöbölésére a leghatékonyabb módszer, hasonlóan sok más betegséghez, a prevenció. Ezalatt nem csak a preventív testgyakorlati elemek alkalmazását értjük, hanem az egyéb egészségkárosító testhelyzetekre, mozdulatokra való figyelemfelhívást vagy a megfelelő lábbeli alkalmazásának fontosságára való figyelmeztetést. Összefoglalva a prevenció a testi fejlesztés mellett, mentális edukációt is jelent, mellyel a komolyabb (ortopédiai) egészségkárosodás kialakulása előzhető meg. A megelőzés egyik legfontosabb eleme a megfigyelés, amit nem csak szakemberek (orvosok, testnevelő tanárok) végezhetnek, hanem szülők és a gyermekkel foglalkozó összes pedagógus is. A mozgás közben jelentkező anomáliák időben való felismerése, és jelzése a megfelelő szakemberek felé nagyban hozzájárulhat az ortopédiai eredetű megbetegedések kialakulásának és/vagy további romlásának megelőzéséhez. Ebben a "jelzőrendszerben" résztvevő minden szereplő együttes erőfeszítésére van szükség az ortopédiai eredetű megbetegedések számának csökkentéséhez és azok szakszerű erős szakmai alapokon nyugvó korrigálására, javítására. A fentiek egyik kulcsa a magas szintű szakmai oktatásban és szakember képzésben rejlik.